

15 Ιανουαρίου, 1990

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΜΑΛΛΑΧΤΟΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΙΚΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟ-
ΓΙΑΤΖΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ,

v.

ELKEKHA MOHAMED FERAS AND OTHERS .

(Ποινικόν Ερώτημα Αρ. 266).

Ποινική Δικονομία — Επιφύλαξη νομικού σημείου για γνωμοδότηση από το Ανώτατο Δικαστήριο — Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος, Κεφ. 155, άρθρο 148 (1) — Δεν εφαρμόζεται σε διαδικασία εκδόσεως φυγοδικίων.

5

Το Επαρχιακό Δικαστήριο, που εκδίκαζε αίτηση εκδόσεως των καθ' ων η Αίτηση στις Ιταλικές Αρχές επεφύλαξε νομικόν ζήτημα για γνωμοδότηση από το Ανώτατο Δικαστήριο, το οποίο, όμως ενόψει της νομικής αρχής, που φαίνεται στο πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα, επέστρεψε την υπόθεση στο Επαρχιακό Δικαστήριο.

10

Διαταγή επιστροφής της υπόθεσης στο Επαρχιακό Δικαστήριο, προς συνέχιση της δίκης.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Re Zamin (1983) 2 C.L.R. 188.

Νομικόν ερώτημα.

15

Νομικόν ερώτημα που επιφυλάχθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Ν. Νικολάου, Α.Ε.Δ.) σύμφωνα με το άρθρο 148 (1) του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, αναφορικά με την απόφασή του που δόθηκε στις 21 Δεκεμβρίου, 1989 στην Αίτηση 4/89 για την έκδοση των καθ' ων η αίτηση στις Ιταλικές αρχές για να δικασθούν από τα αρμόδια Ιταλικά Δικαστήρια για ένα αριθμό αδικημάτων.

20

Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, με Ε. Λοϊζίδου (κα) και Ε. Ιακωβίδου, Δικηγόροι της Δημοκρατίας, για τους αιτητές.

25

N. Αναστασιάδης, για τους καθ' ων η αίτηση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Α. ΛΟΙΖΟΥ, ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Στην υπόθεση αυτή εξετάζουμε για γνωμοδότηση τα νομικά ζητήματα που ηγέρθησαν στην αίτηση για έκδοση των καθ' ων η αίτηση και που επιφυλάχθηκαν για το Δικαστήριο τούτο, σύμφωνα με το Άρθρο 148(1) του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155.

Η έκδοση των καθ' ων η αίτηση ζητήθηκε από τις Ιταλικές αρχές για να δικασθούν από αρμόδια Ιταλικά Δικαστήρια για ένα αριθμό αδικημάτων, που κατά τον ισχυρισμό των αρχών διαπράχθηκαν από αυτούς στην Ιταλία. Η επιφύλαξη των νομικών αυτών ζητημάτων ζητήθηκε από τη δικηγόρο της Δημοκρατίας εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, καίτοι σε τέτοια περίπτωση το Δικαστήριο δεν έχει διακριτική ευχέρεια σύμφωνα με το εδάφιο (1) του Άρθρου 148. Αξίζει να λεχθεί ότι η επιφύλαξη έγινε και με τη συγκατάθεση της άλλης πλευράς. Τα νομικά αυτά ζητήματα είναι τα ακόλουθα:

"1. Κατά πόσο το Τεκμήριο 5 το οποίο περιλαμβάνει το Ιταλικό και Αγγλικό κείμενο μπορεί να γίνει αποδεχτό ως Τεκμήριο ως έχει.

2. Κατά πόσο θα πρέπει το Τεκμήριο 5 να μεταφραστεί από τα Ιταλικά στα Ελληνικά και να κατατεθεί μόνο το Ελληνικό κείμενο.

3. Κατά πόσο το Τεκμήριο 5 θα πρέπει να μεταφραστεί στην Ελληνική και να κατατεθεί ταυτόχρονα το Ελληνικό κείμενο μαζί με το αυθεντικό στην Ιταλική γλώσσα."

Το θέμα ηγέρθη γιατί σύμφωνα με το Άρθρο 23 του Περί της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Εκδόσεως Φυγοδίκων (Κυρωτικός) Νόμος 1970 (Νόμος Αρ. 95 του 1970), τα δικαιολογητικά που προσάγονται σε διαδικασία εκδόσεως μπορούν να συντάσσονται είτε στη γλώσσα του αιτούντος μέρους είτε σε αυτή του μέρους από το οποίο ζητείται η

έκδοση, το οποίο όμως μέρος μπορεί να ζητήσει μετάφραση των σε μια από τις επίσημες γλώσσες του Συμβουλίου της Ευρώπης που ήθελε διαλέξει. Υπήρξε επιχειρηματολογία εκ μέρους του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι ο 5
Περί των Επισήμων Γλωσσών της Δημοκρατίας Νόμος του 1988, (Νόμος 67 του 1988) καθορίζει τη γλώσσα που χρησιμοποιείται στα Κυπριακά Δικαστήρια σε οποιαδήποτε διαδικασία και που αποτελεί, όπως είπε, μια εξέλιξη 10
που εναρμονίζεται πλήρως με τις αντίστοιχες συνταγματικές επιταγές του Άρθρου 3 παράγραφος 4 του Συντάγματος που υπερισχύουν της νομοθετικής πρόνοιας του Άρθρου 23 του Νόμου Αρ. 95 του 1970, μια και το Σύνταγμα είναι ο υπέρτατος Νόμος του Κράτους έστω και αν ο Κυρωτικός Νόμος 95 του 1970 υπερισχύει, σύμφωνα με το Άρθρο 169(3) του Συντάγματος, του ημεδαπού Νόμου Αρ. 15
67 του 1988.

Τα επίδικα έγγραφα που στάληκαν από τις Ιταλικές αρχές σύμφωνα με την πιο πάνω Ευρωπαϊκή Σύμβαση 20
περί Εκδόσεως Φυγοδίκων, περιλαμβάνουν έγγραφα στην Ιταλική γλώσσα τα οποία είχαν κατατεθεί σε δικαστική διαδικασία στην Ιταλία με μετάφραση στην Αγγλική γλώσσα που είναι μια από τις επίσημες γλώσσες του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Κατά την έναρξη της διαδικασίας ενώπιόν μας ο Γενικός 25
Εισαγγελέας της Δημοκρατίας επέσυρε τη προσοχή μας στην υπόθεση *In Re Zamin* (1983) 2 C.L.R. 188 και ειδικά στη σελ. 191 και επόμενα στην οποία αποφασίσθηκε από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου ότι:

30
"Bearing in mind the reference in section 148(1) to the term 'trial', in conjunction with the provisions of subsection (3) of section 148, we are of the view that the proceedings in which the two questions of law were reserved, that is the extradition proceedings concerned, 35
were not an exercise of 'criminal jurisdiction' in the sense of section 148(1); and this view is strengthened when we examine the definition of 'criminal proceedings' in section 2 of Cap. 155, the definitions of 'criminal

proceeding' and 'civil proceeding' in section 2 of the Courts of Justice Law, 1960 (Law 14/60)"

5 και στη σελίδα 193 "the questions of law which were reserved do not come within the ambit of section 148(1) of Cap. 155 and, therefore, cannot be dealt with under its provisions."

10 Αφού ακούσαμε και τις δύο πλευρές επί του θέματος της εφαρμογής του Άρθρου 148(1) του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 155, στην παρούσα υπόθεση, το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι με βάση το τί έχει αποφασισθεί από την Ολομέλεια στην υπόθεση *In Re Zamin* (άνωθι) το Άρθρο 148(1) δεν έχει εφαρμογή και 15 επομένως επιστρέφεται η υπόθεση στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού για συνέχιση της ακροάσεως ενώπιον του ίδιου Δικαστή το συντομότερο δυνατό, ενόψει της φύσεως της υποθέσεως.

Διαταγή ως ανωτέρω.